



Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.°188/21
v Luxemburgu 20. októbra 2021

Rozsudok v spojených veciach T-240/18 a T-296/18
Polskie Linie Lotnicze „LOT“/Komisia

Všeobecný súd zamietol žalobu poľskej leteckej spoločnosti Polskie Linie Lotnicze „LOT“ podanú proti rozhodnutiam Komisie, ktorými schválila koncentrácie týkajúce sa nadobudnutia určitých aktív skupiny Air Berlin spoločnosťami easyJet a Lufthansa

V dôsledku neustále sa zhoršujúcej finančnej situácie letecká spoločnosť Air Berlin plc uskutočnila v roku 2016 plán reštrukturalizácie. V rámci neho uzavrela s leteckou spoločnosťou Deutsche Lufthansa AG (ďalej len „Lufthansa“) 16. decembra 2016 dohodu, na základe ktorej tejto spoločnosti ďalej prenajímala rôzne lietadlá s posádkou.

Keďže jeden z jej hlavných akcionárov jej odmietol ďalej poskytovať finančnú podporu vo forme úverov, Air Berlin podala 15. augusta 2017 návrh na začatie konkurzného konania. Za týchto okolností jej nemecké orgány poskytli pomoc na záchranu vo forme úveru, ktorú Komisia schválila,¹ pričom táto pomoc jej mala umožniť pokračovať v činnosti počas troch mesiacov najmä s cieľom predať jej majetok.

Tento cieľ sa transformoval okrem iného do uzavretia dvoch dohôd. Po prvé išlo o dohodu uzavretú 13. októbra 2017, na základe ktorej Lufthansa prebrala dcérsku spoločnosť spoločnosti Air Berlin, na ktorú boli predtým prevedené rôzne lietadlá s posádkou, ako aj prevádzkové intervaly,² ktoré vlastnila na rôznych letiskách, konkrétne Düsseldorf, Zürich, Hamburg, Mníchov, Stuttgart a Berlín-Tegel. Po druhé išlo o dohodu uzavretú 27. októbra 2017 s leteckou spoločnosťou easyJet plc, na základe ktorej sa okrem iného na túto spoločnosť previedli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin, najmä na letisku Berlín-Tegel. O deň neskôr Air Berlin ukončila svoju činnosť a súdnym rozhodnutím z 1. novembra 2017 bola vyhlásená za platobne neschopnú.

Dňa 31. októbra 2017 Lufthansa oznámila Komisii – v súlade s jej právomocami v oblasti kontroly koncentrácií³ – koncentráciu na základe dohody z 13. októbra 2017. Dňa 7. novembra 2017 easyJet takisto oznámila koncentráciu na základe dohody z 27. októbra 2017 (ďalej len spoločne s koncentráciou oznámenou spoločnosťou Lufthansa „dotknuté koncentrácie“). Komisia konštatovala zlučiteľnosť koncentrácie oznámenej spoločnosťou Lufthansa vzhľadom na záväzky, ktoré táto spoločnosť prijala,⁴ rozhodnutím C(2017) 9118 final z 21. decembra 2017, ako aj zlučiteľnosť koncentrácie oznámenej spoločnosťou easyJet rozhodnutím C(2017) 8776 final z 12. decembra 2017 (ďalej len spoločne „napadnuté rozhodnutia“). Komisia totiž dospela k záveru, že dotknuté koncentrácie nevyvolávajú vážne pochybnosti o ich zlučiteľnosti s vnútorným

¹ Rozhodnutie C(2017) 6080 final zo 4. septembra 2017 o štátnej pomoci SA.48937 (2017/N) – Nemecko, o záchrane spoločnosti Air Berlin (Ú. v. EÚ C 400, 2017, s. 7).

² Prevádzkový interval je povolenie udelené leteckej spoločnosti na používanie infraštruktúry letiska, potrebnej na vykonávanie leteckej dopravnej služby na letisku v určitom dátume a čase na účely pristátia alebo vzletu.

³ V prejednávanej veci ide o právomoci podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (ďalej len „nariadenie ES o koncentráciách“) (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40).

⁴ S cieľom rozptýliť pochybnosti o zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie súvisiace s jej pozíciou na letisku v Düsseldorfe v prejednávanej veci Lufthansa navrhla Komisii na základe článku 6 ods. 2 nariadenia ES o koncentráciách značné zníženie prevádzkových intervalov, ktoré sa na ňu previedli v rámci tejto koncentrácie.

trhom. Pri tejto príležitosti Komisia po prvýkrát vo veciach týkajúcich sa služieb osobnej leteckej dopravy nedefinovala relevantné trhy dvojicami miest, medzi východiskovým bodom a cieľovým bodom (ďalej len „trhy O & D“). Konštatovala totiž, že Air Berlin ukončila svoje činnosti pred týmito koncentraciami a nezávisle od nich. Z toho vyvodila, že Air Berlin sa stiahla zo všetkých trhov O & D, na ktorých predtým pôsobila. Zároveň usudzovala, že dotknuté koncentrácie sa týkali predovšetkým prevodu prevádzkových intervalov, a konštatovala, že tieto prevádzkové intervaly neboli dotknuté na žiadnom konkrétnom trhu O & D. V dôsledku toho sa rozhodla na účely svojej analýzy zlúčiť všetky trhy O & D s odletom z každého z letísk alebo príletom na letiská, na ktoré boli prevádzkové intervaly prevedené. Komisia tak definovala relevantné trhy ako trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z týchto letísk alebo príletom na ne. Následne overila, že tieto koncentrácie v prejednávanej veci „značne nenarušujú účinnú hospodársku súťaž“, okrem iného tým, že by spoločnostiam easyJet a Lufthansa poskytlí kapacitu zablokovať prístup na tieto trhy.

Letecká spoločnosť Polskie Linie Lotnicze „LOT“ (ďalej len „žalobkyňa“), ktorá sa považuje za priamu konkurentku účastníkov dotknutých koncentrácií, považovala analýzu Komisie za nesprávnu, pokiaľ ide o použitú metodiku aj výsledok, a v dôsledku toho podala na Všeobecný súd dve žaloby na zrušenie dvoch napadnutých rozhodnutí.

Svojimi rozsudkami z 20. októbra 2021 Všeobecný súd zamietol tieto žaloby a okrem iného pripustil, že Komisia sa mohla uspokojiť so spoločným preskúmaním všetkých trhov O & D s odletom z letísk alebo príletom na letiská, na ktoré boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin prevedené, namiesto individuálneho preskúmania každého trhu O & D, na ktorých Air Berlin a Lufthansa a easyJet pôsobili.

Posúdenie Všeobecným súdom

Po prvé, pokiaľ ide o nesprávnu definíciu relevantných trhov, Všeobecný súd na úvod usudzuje, že žalobkyňa sa márne snaží spochybniť vecnú správnosť prezentácií dotknutých koncentrácií zo strany Komisie a ich kontext. Všeobecný súd v rámci toho najmä uvádza, že Komisia usudzovala, že činnosti spoločnosti Air Berlin sa ukončili pred dotknutými koncentraciami a nezávisle od nich a že v dôsledku toho Air Berlin už na žiadnom trhu O & D nepôsobila. Pokiaľ ide ďalej o to, že prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin neboli pridelené na žiaden z trhov O & D, Všeobecný súd usudzuje, že Komisia správne uviedla, že tieto prevádzkové intervaly mohli spoločnosti Lufthansa a easyJet využívať na iných trhoch O & D, ako boli trhy, na ktorých pôsobila Air Berlin. V dôsledku toho rozhodol, že na rozdiel od koncentrácií, ktoré zahŕňajú stále aktívne pôsobiace letecké spoločnosti, v tomto konkrétnom prípade nebolo isté, či dotknuté koncentrácie mali akýkoľvek vplyv na hospodársku súťaž na trhoch O & D, na ktorých Air Berlin pôsobila pred ukončením svojej činnosti. Všeobecný súd napokon konštatuje, že žalobkyňa nepredložila závažné indície, napríklad individuálne preskúmanie identifikovaných trhov O & D, ktoré by preukazovali existenciu značného narušenia účinnej hospodárskej súťaže, aké definícia trhu zvolená Komisiou nemohla odhaliť.

Po druhé, pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení účinkov dotknutých koncentrácií, Všeobecný súd na úvod pripomína, že pri výkone právomocí, ktoré Komisii zveruje nariadenie ES o koncentraciach, má Komisia určitú diskrečnú právomoc, najmä pokiaľ ide o komplexné posúdenia ekonomickej povahy, ktoré má v tejto súvislosti vykonať. Preskúmanie výkonu tejto právomoci súdom Únie sa preto musí uskutočňovať s prihliadnutím na priestor pre voľnú úvahu, ktorá Komisii patrí. Na základe toho Všeobecný súd uvádza, že analýza účinkov dotknutých koncentrácií na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z dotknutých letísk alebo príletom na ne neodhalila žiadne zjavne nesprávne posúdenie, okrem iného pokiaľ ide o mierne zvýšenú mieru zaťaženia na týchto letiskách alebo obmedzený vplyv týchto koncentrácií na zvýšenie podielov prevádzkových intervalov spoločností Lufthansa a easyJet. Pokiaľ ide konkrétne o koncentráciu, ktorú oznámila Lufthansa, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia v súvislosti s účinkami dohody zo 16. decembra 2016, okrem iného preto, že podľa tejto dohody mohla Lufthansa využívať lietadlá s posádkou počas šiestich rokov ešte predtým, než ich definitívne nadobudla v rámci tejto koncentrácie. Pokiaľ ide napokon o koncentráciu, ktorú oznámila easyJet, Všeobecný súd uvádza, že prevádzkové intervaly sú nevyhnutné pre poskytovanie služieb osobnej leteckej dopravy. Odvodil z toho, že

existuje „vertikálny“ vzťah medzi pridelovaním týchto prevádzkových intervalov a poskytovaním týchto služieb, a Komisia sa preto mala oprieť o usmernenia o „nehorizontálnych“ fúziách.⁵

Po tretie Všeobecný súd zamietol výhrady spojené s údajnou nedostatočnosťou záväzkov prijatých zo strany spoločnosti Lufthansa v rámci koncentrácie, ktorú oznámila, ako aj neexistenciou záväzkov, pokiaľ ide o koncentráciu, ktorú oznámila easyJet, z dôvodu, že žalobkyňa nemohla tvrdiť, že tieto koncentrácie mohli zjavne predstavovať značné narušenie hospodárskej súťaže. Považoval preto za nedôvodné aj výhrady, v ktorých žalobkyňa vytýkala Komisii, že opomenula vziať do úvahy prípadný nárast efektívnosti, ktorý mohol z týchto koncentrácií vyplývať.

Po štvrté Všeobecný súd uviedol, že žalobkyňa nesprávne preukázala, že finančná podpora, ktorú Air Berlin dostala v rámci pomoci na záchranu, bola súčasťou aktív prevedených na spoločnosti easyJet a Lufthansa v rámci dotknutých koncentrácií a v dôsledku toho zamietol výhrady, podľa ktorých Komisia mala zohľadniť túto pomoc na účely svojej analýzy. Okrem toho, pokiaľ ide o porušenie článku 8a ods. 2 nariadenia č. 95/93⁶, ktoré žalobkyňa takisto vytýkala v jednej zo svojich žalôb, Všeobecný súd uvádza, že Komisia nemala právomoc uplatniť toto ustanovenie.

Keďže Všeobecný súd považoval za nedôvodné aj nedostatočné odôvodnenie, ktoré žalobkyňa vytýkala, zamietol tak všetky žalobné dôvody v oboch veciach a rozhodol zamietnuť obe žaloby bez toho, aby bolo za týchto okolností potrebné rozhodnúť o ich prípustnosti.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

⁵ Usmernenia o posudzovaní nehorizontálnych fúzií podľa nariadenia ES o koncentráciách (Ú. v. EÚ C 265, 2008, s. 6). Okrem toho Všeobecný súd zamietol námietku žalobkyne založenú na porušení týchto usmernení a uviedol, že významný stupeň trhovej sily na jednom z dotknutých trhov sám osebe nestačí na konštatovanie existencie problémov s hospodárskou súťažou.

⁶ Presnejšie ide o nariadenie Rady (EHS) č. 95/93 z 18. januára 1993, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá pridelovania prevádzkových intervalov na letiskách spoločenstva (Ú. v. ES L 14, 1993, s. 1; Mim. vyd. 14/001, s. 14), zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 545/2009 z 18. júna 2009 (Ú. v. EÚ L 167, 2009, s. 24).